

РЕШЕНИЕ

№ 191

гр. Шумен, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ШУМЕН, XI-И СЪСТАВ (Н), в публично заседание на седемнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ростислава Янк. Георгиева

при участието на секретаря И.Й.Д.
като разгледа докладваното от Ростислава Янк. Георгиева Административно наказателно дело № 20233630200430 по описа за 2023 година

За да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото производство е образувано на основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №22-0869-003802 от 03.01.2023 год. на Началник сектор към ОД на МВР - Шумен, сектор Пътна полиция – Шумен, с което на С. Ю. М., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** са наложени административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.183, ал.4, т.7, предл. първо от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.178в, ал.5 от ЗДвП. Жалбоподателят моли същото да бъде отменено като неправилно и незаконосъобразно. В съдебно заседание се явява лично и с упълномощен представител – адв.Д.М. от САК, като поддържат жалбата на изложените в нея съображения.

Процесуалният представител на Началника на ОД на МВР – гр.Шумен - административно-наказващ орган, издал наказателното постановление, призован съгласно императивната разпоредба на чл.61, ал.1 от ЗАНН, в съдебно заседание оспорва жалбата и моли наказателното постановление да бъде потвърдено изцяло.

Жалбата е подадена в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН от надлежна страна, отговаря на изискванията на чл.84 от ЗАНН, във вр. с чл.320 от НПК, поради което се явява процесуално **допустима.**

Разгледана по същество жалбата е **неоснователна**, поради следните правни съображения:

ШРС, след като взе в предвид събраните по делото доказателства и становища на страните, преценени поотделно и в тяхната съвкупност и като съобрази разпоредбите на закона, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят С. Ю. М. на 05.11.2022 год. управлявал товарен автомобил марка „Рено Мастер“, с ДК№ Р3161КР, собственост на „Уникредит Лизинг“, с ЕИК1218879480062, като се движил в гр.Шумен по ул.”Станционна” в посока ЖП гара. При спиране за проверка от служители при ОД на МВР – гр.Шумен в района на Автогарата в гр.Шумен било установено, че водачът управлява превозното средство без поставен обезопасителен колан, с какъвто МПС-то е оборудвано. В същото време доколкото превозното средство е било брандирано с логото на фирма „ЕКОНТ“ проверяващите стигнали до извода, че водачът извършва обществен превоз на товари /куриерски пратки/ и че същият няма валидно удостоверение за психологическа годност. На М. бил съставен Акт за установяване на административно нарушение серия ГА, с бланкетен номер №827228 от 05.11.2022 год. Актосъставителят е посочил, че с горните деяния от страна на жалбоподателя са нарушени разпоредбите на чл.137А, ал.1 и чл.178в, ал.5 от ЗДвП. След съставяне на акта за установяване на административно нарушение от страна на актосъставителя А. С. С. е изготвена докладна записка, в която е посочил, че при изписване на второто нарушение е била допусната техническа грешка, като не е било посочено, че водачът е извършвал превоз на пратки за фирма „Еконт“. Актът е подписан от нарушителя, без да изложи възражения по него. Впоследствие не се е възползвал от законното си право и в срока по чл.44, ал.1 от ЗАНН не е депозирал допълнителни писмени възражения. Въз основа на така съставения акт и съобразявайки материалите в административно-наказателната преписка е издадено наказателно постановление №22-0869-003802 от 03.01.2023 год. на Началник сектор към ОД на МВР - Шумен, сектор Пътна полиция – Шумен, с което на С. Ю. М., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** са наложени административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.183, ал.4, т.7, предл. първо от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.178в, ал.5 от ЗДвП.

В хода на съдебното производство са изискани и представени по делото писмени доказателства – писмо рег.№4743/05.04.2023 год. от фирма „Еконт Експрес“, писмо рег. №6771/16.05.2023 год. от фирма „Каси Експрес“ ООД и Справка за доставени пощенски пратки от 05.11.2022 год., от които се установява, че жалбоподателят работи по трудов договор към фирма „Каси Експрес“ ООД, която извършва доставка на куриерски пратки по договор с фирма „Еконт Експрес“ с товарен автомобил марка „Рено Мастер“ с рег. №Р3161КР, който на посочената дата 05.11.2022 год. е бил управляван от жалбоподателя и с него са били извършвани доставки на куриерски пратки за фирма „Еконт Експрес“.

Така установената фактическа обстановка се потвърждава от всички събрани по

делото писмени и гласни доказателства, от разпита в съдебно заседание на актосъставителя А. С. С. и на свидетеля П. С. П. - свидетел при установяване на нарушението и при съставяне на акта и от присъединените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства.

По отношение на събраните в хода на производството гласни доказателства съдът намира, че напълно следва да бъдат кредитирани показанията на свидетелите А. С. С. и П. С. П., доколкото двамата лично са участвали в извършената проверка, възприели са поведението на водача и показанията им почиват на техни преки и непосредствени възприятия на фактите, за които свидетелстват. В същото време показанията на двамата свидетели са непротиворечиви, последователни и кореспондират, както помежду си и с останалия събран по делото доказателствен материал, така също и с установената от съда фактическа установка.

При така установената фактическа обстановка по отношение на описаното в пункт първи на наказателното постановление наказание съдът приема, от правна страна следното:

Разпоредбата на чл.137а, ал.1 от ЗДвП задължава водачите и пътниците в моторните превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение да използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани. В настоящия случай от материалите по делото се установява по безспорен начин, че по време на извършената проверката управляваното от жалбоподателя МПС е било в движение, но водача не е имал поставен обезопасителен колан. Това обстоятелство се установява от разпита в съдебно заседание на свидетелите А. С. С. и П. С. П., които пряко са възприели това обстоятелство, а не се оспорва и от страна на жалбоподателя, който в съдебно заседание сочи възраженията си единствено по отношение на нарушението, описано в пункт втори на наказателното постановление, въпреки, че обжалва наказателното постановление изцяло. В същото време от страна на жалбоподателя не се сочат обстоятелства, от категорията на изключенията, посочени в разпоредбата на чл.137а, ал.2 от ЗДвП, които да дават възможност на лицето да не използва обезопасителен колан по време на движение.

А с оглед на всичко изложено съдът намира, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна нарушението, посочено в пункт първи на наказателното постановление, доколкото на 05.11.2022 год. не е използвал обезопасителен колан, движейки се с управляваното от него МПС и от материалите по делото не се доказва наличието на някое от изключенията, посочени в чл.137а, ал.2 от ЗДвП. За посоченото нарушение административно-наказателната разпоредба на чл.183, ал.4, т.7, предл. първо от ЗДвП предвижда за водача административно наказание "глоба" в размер на 50 /петдесет/ лева. Съдът намира, че административно-наказващият орган правилно е издирил приложимата санкционна разпоредба, като правилно е индивидуализирал наказанието, налагайки го в неговия абсолютен предвиден в закона размер.

По отношение на описаното в пункт втори от наказателното постановление административно нарушение, съдът установи следното:

Разпоредбата на чл.178в, ал.5 от ЗДвП предвижда наказание за водач, който извършва таксиметрови, превози за собствена сметка или обществени превози на пътници или товари без валидно удостоверение за психологическа годност.

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че в деня на проверката жалбоподателят, чрез управлявания от него товарен автомобил е извършвал превоз на пратки за фирма „Еконт Експрес“. Това обстоятелство се установява от представените като писмени доказателства по делото - писмо рег.№4743/05.04.2023 год. от фирма „Еконт Експрес“, писмо рег.№6771/16.05.2023 год. от фирма „Каси Експрес“ ООД и Справка за доставени пощенски пратки от 05.11.2022 год. Видно от същите жалбоподателят се е намирал в трудово-правни отношения с фирма „Каси Експрес“ ООД, която е извършвала доставка на куриерски пратки по договор с фирма „Еконт Експрес“ с товарен автомобил марка „Рено Мастер“ с рег.№P3161KP, който на посочената дата 05.11.2022 год. е бил управляван от жалбоподателя и с него са били извършвани доставки на куриерски пратки за фирма „Еконт Експрес“. Последната пратка е била доставена в 10.47 ч. А с оглед на изложеното се установява по безспорен начин, че непосредствено преди извършване на проверката жалбоподателят е извършвал обществен превоз на товари.

В тази връзка съдът не кредитира твърденията на процесуалния представител на жалбоподателя и на него самия, че не е осъществил обществен превоз на товари, доколкото е извършвал превоз на пощенски пратки, както и че непосредствено преди спирането му за проверка е отивал да мие превозното средство. Съгласно легалната дефиниция, въведена в разпоредбата на §6, т.29 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, „Обществен превоз“ е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство. В същото време съгласно дефиницията, въведена с §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗАвтП, „Обществен превоз“ е превоз, извършван за чужда сметка или срещу заплащане и икономическа облага, който се извършва с моторно превозно средство, а съгласно т.3 от същата правна норма „Превоз на товари“ е превоз на товари с моторно превозно средство, осъществяван от лице за чужда сметка или срещу възнаграждение с моторни превозни средства, конструирани и оборудвани за превоз на товари, както и празните курсове, направени във връзка с превоза. Както бе посочено и по-горе от събраните в хода на производството писмени доказателства се установява по безспорен начин, че на посочената дата водачът е управлявал товарен автомобил, марка „Рено Мастер“ с рег.№P3161KP, който е бил брандиран с логото на „Еконт Експрес“ ЕООД, регистрирано с предмет на дейност пощенски, куриерски и логистични услуги, складова и транспортна дейност, като е извършвал превоз на пратки за посочената фирма срещу заплащане, видно от приложената по делото разпечатка въз основа на договор, сключен с работодателя на жалбоподателя - „Каси Експрес“ ООД и „Еконт Експрес“ ЕООД. Ирелевантно към настоящи казус е обстоятелството дали водачът е осъществявал куриерска услуга по смисъла на Закона за пощенските услуги. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че уредбата, въведена в чл.6, ал.1 от ЗАвтП, че общественият превоз на товари се извършва въз основа на лиценз и удостоверение за регистрация, допуска някой

изключения, въведени в нормата на ал.3 на същия текст, позволяващи да се извършва обществен превоз на товари без издаден за целта документ. В т.5 от ал.3 действително са посочени превозите на пощенски пратки, извършвани от пощенски оператори, притежаващи индивидуални лицензи за универсална пощенска услуга по чл.39 от Закона за пощенските услуги, които са изключени от реда за лицензиране, но това не налага извод, че те не попадат в приложното поле на посочените по-горе легални дефиниции на понятията обществен превоз и превоз на товари. С оглед на изложеното съобразявайки и характера на извършваната услуга, се налага извода, че водачът на товарния автомобил, осъществяващ обществен превоз на товари, е следвало да разполага с валидно удостоверение за психологическа годност при извършване на обществен превоз на товари, каквото не е установено от контролните органи. Не се спори от страна на жалбоподателя и че в момента на извършване на проверката, а и към момента на извършване на превозите същият не е притежавал удостоверение за психологическа годност, като такова никога не му е било издавано.

В същата насока е и практиката на ШАС и по-конкретно Решение №223 от 01.10.2021 год. на ШАС по к.а.н.д. №182/2021 год.

Съдът не кредитира твърденията на жалбоподателя, че в хода на административно-наказателното производство са били допуснати съществени процесуални нарушения, които са нарушили правото на защита на жалбоподателя. В тази връзка съдът съобрази обстоятелството, че при съставяне на акта за установяване на административно нарушение е била допусната неточност, като е посочено, че водачът извършва обществен превоз на товари. След съставяне на докладна записка, във фазата на съставяне на наказателното постановление на основание разпоредбата на чл.53, ал.2 от ЗАНН посочената неточност е била отстранена, като в последното е било добавено, че второто нарушение се изразява в извършване на превоз на пратки за фирма „Еконт“. В този смисъл при цялостната проверка на обжалваното наказателно постановление съдът намира, че същото е пълно и ясно, като съдържа както точно описание на нарушението, така и на нарушената правна норма, поради което не са налице твърдените от страна на жалбоподателя и процесуалния му представител нарушения.

Съдът не кредитира и твърденията на процесуалният представител на жалбоподателя, че актосъставителят не е разполагал със съответната компетентност да констатира процесното нарушение. В тази връзка съдът съобрази разпоредбата на чл.165, ал.2, т.1 от ЗДвП, съгласно която при изпълнение на функциите си по този закон определените от министъра на вътрешните работи служби имат право да спират пътните превозни средства, да проверяват документите за самоличност и свидетелството за управление на водача, както и всички документи, свързани с управляваното превозно средство и с извършвания превоз. Удостоверението за психологическа годност е документ, свързан с извършвания от водача превоз, от което следва, че определените от министъра на вътрешните работи служби, каквато безспорно е "Пътна полиция" при ОД на МВР-гр.Шумен, са компетентни да извършват посочения вид проверки. Действително съгласно

нормата на чл.166, ал.1, т.1 от ЗДвП спазването на правилата за извършване на обществен превоз и превоз за собствена сметка на пътници и товари, както и всички документи, свързани с извършването на превоза се контролира и от Изпълнителната агенция "Автомобилна администрация", но това по никакъв начин не отнема предвидената в чл.165, ал.2, т.1 от ЗДвП компетентност на органите на МВР. От цялостната преценка на посочените законови разпоредби се налага извода, че проверка на документите, свързани с извършвания превоз, могат да извършват както определените от министъра на вътрешните работи служби, каквато е "Пътна полиция", така и органите на ИА "АА". Следователно актосъставителят е имал нужните правомощия да осъществява проверката и да издава съответните документи, свързани с нея. В същата насока е и Заповед №812з-1632/02.12.2021 год. на Министъра на вътрешните работи.

С оглед на всичко гореизложеното се налага извода, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението, визирано в разпоредбата на чл.178в, ал.5 от ЗДвП. Както актосъставителят, така и административно-наказващият орган правилно са издирили и приложили съответната за това нарушение норма на чл.178в, ал.5 от ЗДвП, която се явява както материално-правна, така също и санкционна разпоредба. На жалбоподателя е била наложена предвидената в посочената разпоредба санкция в нейния абсолютен, предвиден в закона размер от 500 лева.

Съдът напълно споделя и направени от административно-наказващият орган извод, че описаните в акта за установяване на административно нарушение и в наказателното постановление административни нарушения не могат да бъдат квалифицирани като „маловажен случай“. В тази връзка съдът, имайки предвид вида на всяко едно от нарушенията, намира, че същите не се отличават с по-ниска степен на обществена опасност от други нарушения от същия вид, доколкото както управлението на МПС без поставен обезопасителен колан, така също и извършването на превоз без притежаване на удостоверение за психологическа годност от водача крие сериозен риск както за самия водач, така също и за останалите участници в движението, доколкото липсата на удостоверение за психологическа годност само по себе си показва, че водачът, извършващ превоза не е преминал съответната проверка за психологическата му годност да управлява посочения вид МПС и да извършва превози с него. Посоченото в закона изискване за валидно удостоверение за психологическа годност има за цел да гарантира сигурността на пътя с управление на МПС от водачи, които са с психологическа годност. Това от своя страна е една от гаранциите за безопасност от пътно-транспортни произшествия и следователно определя значимостта на защитените от закона обществени отношения и съответно високата степен на обществена опасност на деянието. Квалификацията му като маловажно изисква установяване наличието на многобройни смекчаващи отговорността обстоятелства, каквито в настоящия случай не са налице. Водачът не е имал издадено удостоверение за психологическа годност, както към момента на извършване на проверката, като по делото липсват доказателства да се е снабдил с такова и в един по-късен момент до датата на последното съдебно заседание. Установеното задължение за водача да притежава о

удостоверение за психологическа годност е императивно и неговото неизпълнение влече предвидената в закона отговорност. За съставомерността на двете нарушения е достатъчен факта, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си като водач на МПС, с което се извършва съответния превоз.

Поради изложеното съдът намира, че обжалваното наказателно постановление се явява правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено изцяло.

Предвид изхода на делото и обстоятелството, че от страна на административно-наказващия орган е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съдът съобрази обстоятелството, че съгласно разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН, в съдебните производства по обжалване на наказателно постановление страните имат право на разноски по реда на АПК. Според нормата на чл.143, ал.3 от АПК, когато съдът отхвърли оспорването, както е в процесния случай, тези разноски следва да се възложат в тежест на подателя на жалбата. Относно размера на разноските разпоредбата на чл.63д, ал.3 от ЗАНН предвижда, че в полза на юридически лица, които са били защитавани от юрисконсулт /какъвто е настоящия случай/, се присъжда възнаграждение в определен от съда размер, който не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл.37 от Закона за правната помощ /ЗПП/. В тази връзка съдът, като съобрази посочената разпоредба, както и обстоятелството, че настоящото производство не се отличава с фактическа и правна сложност, намира, че размера на юрисконсултското възнаграждение следва да бъде в размер на 80 лева.

С оглед изхода на делото на жалбоподателя разноски не се дължат.

Водим от горното и на основание чл.63, ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №22-0869-003802 от 03.01.2023 год. на Началник сектор към ОД на МВР - Шумен, сектор Пътна полиция – Шумен, с което на С. Ю. М., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** са наложени административно наказание “глоба” в размер на 50 /петдесет/ лева на основание чл.183, ал.4, т.7, предл. първо от ЗДвП и административно наказание „глоба“ в размер на 500 /петстотин/ лева на основание чл.178в, ал.5 от ЗДвП.

ОСЪЖДА С. Ю. М., с ЕГН*****, с постоянен адрес: ***** да заплати на ОД на МВР - Шумен сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение, определено на основание разпоредбата на чл.37, ал.1 от ЗПП, във вр. с чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Шуменския административен съд в 14-дневен срок от съобщаване на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Шумен: _____